

CHÙM THƠ 229
CN 17 TN B 26-7-2015
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan (Ga 6, 1-15)

Khi ấy, Chúa Giêsu đi sang bên kia biển Galilêa, cũng gọi là Tibêria. Có đám đông dân chúng theo Người, vì họ đã thấy những phép lạ Người làm cho những kẻ bệnh tật. Chúa Giêsu lên núi và ngồi đó với các môn đệ. Lễ Vượt Qua là đại lễ của người Do-thái đã gần tới.

Chúa Giêsu ngược mắt lên và thấy đám rất đông dân chúng đến với Người. Người hỏi Philipphê: "Ta mua đâu được bánh cho những người này ăn?" Người hỏi như vậy có ý thử ông, vì chính Người đã biết việc Người sắp làm. Philipphê thưa: "Hai trăm bạc bánh cũng không đủ để mỗi người được một chút". Một trong các môn đệ, tên là Anrê, em ông Simon Phêrô, thưa cùng Người rằng: "Ở đây có một bé trai có năm chiếc bánh lúa mạch và hai con cá, nhưng bấy nhiêu thì thấm vào đâu cho từng ấy người". Chúa Giêsu nói: "Cứ bảo người ta ngồi xuống". Nơi đó có nhiều cỏ, người ta ngồi xuống, số đàn ông độ năm ngàn.

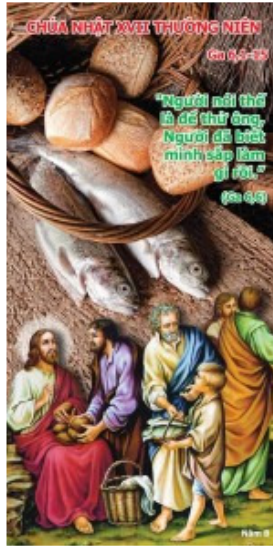
Bấy giờ Chúa Giêsu cầm lấy bánh, và khi đã tạ ơn, Người phân phát cho các kẻ ngồi ăn, và cá cũng được phân phát như thế, ai muốn bao nhiêu tùy thích. Khi họ đã ăn no nê, Người bảo các môn đệ: "Hãy thu lấy những miếng còn lại, kéo phí đi". Họ thu lại được mười hai thúng đầy bánh vụn do năm chiếc bánh lúa mạch người ta đã ăn mà còn dư.

Thấy phép lạ Chúa Giêsu đã làm, người ta đều nói rằng: "Thật ông này là Đấng tiên tri phải đến trong thế gian". Vì Chúa Giêsu biết rằng người ta sẽ đến bắt Người để tôn làm vua, nên Người lại trốn lên núi một mình.

Đó là lời Chúa.

HỒ GIANG A

NÓI VỚI EM BÉ ẤY...

em bé ấy ơi, em trao tay người
năm chiếc bánh và hai con cá
chỉ là phần thức ăn lót dạ
có đáng gì cho cả năm ngàn dân

sao em không cất giấu để phòng thân
lại trao đi mà chẳng cần tính toán
là em nhỏ mà lòng không nhỏ mọn
hay em là bóng dáng của thiện chân

em có biết, bao người lớn sượng sần
bởi kẻ phù phàm, không ai làm thế
em bé nhỏ, mà sao em có thể
có phải vì chẳng nhỏ bé tình thương

khi cùng nhau lâm lụy cảnh đoạn trường
mới thấu hiểu nghĩa sẻ nhường, chia nhặn
em bé ơi tỏ bày bao lẽ kín
của nỗi lòng Đấng Hiền Hậu, Khiêm Nhu

em là hiện thân của em bé Giê-su
nhường sự sống cho muôn người được sống

ả giang hồ, 22-7-2015

Ồ ! HÓA RA !

ồ hóa ra!

đôi bàn tay em, là đôi bàn tay Chúa
mở ra đúng thì cho thiên hạ thỏa thuê
trái tim em cũng thương mến tràn trề
tựa lòng Chúa chưa hề biết khép lại

ôi bàn tay và trái tim vĩ đại
chỉ nơi người nhỏ dại nhất hành tinh
được sinh ra mà chẳng nhớ là mình
điều cần nhớ: muôn sinh linh đang đói

đói một tình thương bao la diệu vợi
thay cho hẹp hòi, ích kỷ, kiêu căng
đói một sẻ chia hơn lẽ công bằng
mắt đèn mắt, răng đèn răng, xưa cũ

đói một tấm lòng khiêm nhu nhân hậu
xóa niềm thù bằng tha thứ khoan dung
xây trần gian nên một cõi vô cùng
người với nhau có chung niềm hoan hỉ

bữa tiệc chiều nay hóa ra là dấu chỉ
muôn muôn người cùng một vị, một hương
năm chiếc bánh, hai con cá, đời thường
“người bé mọn” nên thân lương hiệp nhất

ồ hóa ra! Đây chính nguồn đạo thật

ả giang hồ, 22-7-2015

CÓ THỂ TÌM RA EM BÉ ẤY

(Nhân đọc bài “Không Tìm Ra Em Bé Ấy...” của T/g PM. Cao Huy Hoàng
<http://conggiaovietnam.net/index.php?m=home&v=detail&ia=13994>)

được mà! có thể tìm ra em bé ấy
ở cuối phố kia, nơi bãi rác cuộc đời
vẫn ngày ngày lục lợi chỗ tanh hôi
tìm chút sống, cho người người cùng sống

nhìn kìa ! chiều bên nghĩa trang hoang trống
em bé ấy dọn bữa mọn, đơn sơ
bánh nguội, cá ươn, mua buổi chợ hết giờ
nhờ tiền bán nhựa, lon bia từ bãi rác

năm bảy bé thơ vui với nhau đạm bạc
ngủ hồn nhiên ngoan giấc dưới ngàn sao
chẳng buồn chi khi cả lũ thương nhau
nuôi nhau sống ngày bẻ dâu lau sậy

được mà! có thể tìm ra em bé ấy
nơi bao tấm lòng từ ái, khoan nhân
mở rộng vòng tay đón bước lạc lầm
về trong mối tình thâm thàm khiêm hạ

tạ ơn Chúa chương trình Ngài nhiệm lạ
điều cao siêu trong bé nhỏ tâm thường
em bé hiền lành, khiêm nhượng, dễ thương
là cộng sự đưa đường vào mạc khải

được mà! có thể tìm ra em bé ấy
nơi lòng ai yêu mến Đức Giê-su...

ả giang hồ, 24-7-2015

M. SAO KHUÊ

NHƯỜNG CHO ANH

em có thể
nhường cho anh những niềm vui vĩ đại
bởi em tin không nhận lại nỗi buồn
mà chắc rằng lòng em sẽ vui hơn
khi niềm vui của anh tràn thánh thiện

em có thể
nhường cho anh những đồng tiền quý hiếm
vắt từ giọt mồ hôi mặn đắng bờ môi
tin là em không thiếu đói nữa rồi
khi anh chạnh thương bao người khốn khó

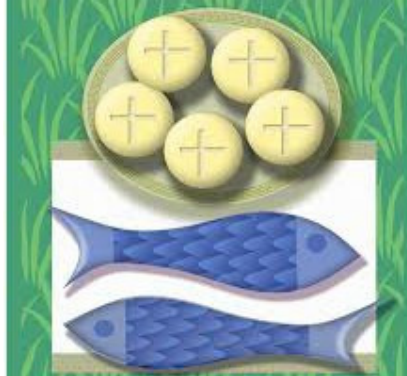
em có thể
nhường cho anh đôi tay này bé nhỏ
chẳng làm được chi ngoài chuỗi hạt năm mươi
nhường cho anh đôi chân bó một đời
để anh đi gieo muôn lời thương mến

em có thể
nhường cho anh những nụ hồng lúng liếng
để em còn thắm kín những lời kinh
nhường cho anh, nhường cả một khối tình
để cùng anh, được hy sinh dâng hiến

em có thể
nhường cho anh đi cùng trời cuối biển
và tin là mình hiện diện trong nhau
bởi tình yêu thánh thiện có phép màu
biến hy lễ thành muôn sau vĩnh cửu

M. Sao Khuê, 23-7-2015

CÓ CHIẾC BÁNH ĐỜI EM

Có chiếc bánh đời em
Anh sống thêm mấy mùa dương thế
Có tình yêu em diễm lệ
Anh hồn nhiên hiến tế đời anh

Nếu không có em, rất nhân lành
Chuyện khung xanh cùng đành bỏ cuộc
Cảm ơn em bé thơ, gầy guộc
Mà trái tim có trước xác thân

Chỉ là yêu trong cõi dương trần
Đủ cứu rồi thế nhân sầu thảm
Chút tình kia không buồn tính toán
Đủ làm nên muôn vạn niềm thương

Có chiếc bánh giữa dặm trường
Em tặng anh mùi hương vĩnh cửu
Nghe trong yêu có ngày hiện hữu
Từ bây giờ cho tới muôn thu

Có phải em là bạn Đức Giê-su
Yêu liêu lĩnh, bốn mùa đại đột
Anh bờ ngõ ngậm lời thừa thốt
Tạ ơn em làm một với Người...

M. Sao Khuê, 24-6-2015

BA CHUÔNG

HẠT NGỌC CỦA CHÚA TRỜI

Ngày xếp hàng mua gạo ằm, gạo ôi
Nhớ hạt cơm là hạt ngọc của Chúa Trời
Giờ thì gạo thơm, gạo rời, gạo dẻo
Lựa chọn, khen chê, thừa mứa, dể duôi

Mấy mươi năm như cỏ tích xa rồi
Đời con cháu không thể nào hiểu thấu
Chuyện thiếu đói chuyện sẻ chia cơm cháo
Bữa cơm nhà mình, nhớ bữa người ta

Kể chuyện xưa, con cháu bảo là ngoa
Gà vịt còn chê gạo ôi, gạo ằm
Mà quên rằng giờ thì mình đẹp lắm
Nhờ những bữa cơm gạo ằm, gạo ôi

Nhớ nhé con, hạt ngọc của Chúa Trời
Đừng phung phí, vãi rơi, đừng thừa mứa
Ông bà dặn mỗi khi ta dùng bữa
Hãy nhớ người đang thiếu đói quanh ta

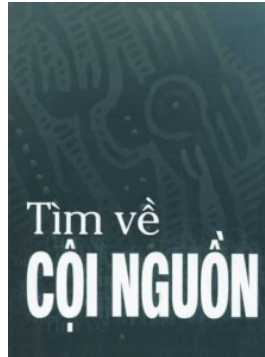
Chớ mê ăn, mê uống đến quá đà
Mà phạm “tội quên người ta thiếu, đói”

....

Ba Chuông, 22-7-2015

GÃ TUẦN PHIÊN

VỀ NGUỒN CỘI

Gói lại những nỗi nhớ lan man
Còn mênh mang, mãi bạt ngàn vô tận
Gói lại những lắng lo, buồn phiền, u uẩn
Mãi nhấp nhô, cứ lần quần thường nhiên

Gói lại những đợi chờ, khao khát triền miên
Dài dẳng xót, dai cuồng điên, vô vọng
Gói lại những nỗi cô đơn, hoang trống
Tưởng lặng thẳm, mà khuấy động khôn nguôi

Gói lại khổ đau, thương tiếc, ngậm ngùi
Gói cả một phận người đắm ìa nước mắt

....

Gói tắt tàn tật và niềm phong thành thật
Rồi quăng vào miền quá khứ u miên
Để chỉ còn một nỗi nhớ trinh nguyên
Người về cội thân thiêng, là nguồn cội

Gã Tuần Phiên, 21-7-2015

CUỐI CÙNG

Có lẽ nào tình thương đã mất
Nơi trái tim lữ khách xa quê
Chút yêu, chút nhớ vụng về
Cũng là nhịp khê tái tê trong lòng

Huống chi nữa mệnh mông độ lượng
Giữa vườn hoang tâm tưởng vu vơ
Mong chi đến đại, đến khờ
Cõi đời thấu hiểu tình thơ dịu dàng

Chút cho đi khê khàng, thâm lặng
Nghĩa gì đâu quà tặng xiu xiu
Ai hay chỉ một chút yêu
Đủ làm biến đổi, xoay chiều nhân gian

Ai dám biết lòng vàng hư thực
Nếu chưa từng hiểu đức từ bi
Chẳng là của cải cho đi
Nhưng là một mối tình si điên rồ

Đêm trông vắng xô bồ trông vắng
Thương đời mình thâm lặng hiến dâng
Cuối cùng coi cút thân nhân
Có chẳng Thập Tự vô ngân thủy chung

Gã Tuần Phiên, 24-7-2015